

også finder anvendelse på folkeafstemninger om grundlovsændringer efter grundlovens § 88. Det gælder dog ikke sådanne regler, som efter deres indhold alene gælder for folkeafstemninger efter andre bestemmelser i grundloven. Den særlige bestemmelse i folketingsvalglovens § 95, stk. 2, 2. pkt., hvorefter folkeafstemninger efter grundlovens § 42 og § 20, stk. 2, skal afholdes tidligst 12 og senest 18 søgnedage efter bekendtgørelsen af lovforslaget, der skal prøves ved folkeafstemningen, vil således ikke finde anvendelse på folkeafstemninger om grundlovsændringer. De pågældende frister for afholdelse af folkeafstemninger efter grundlovens §§ 42 og 20, stk. 2, følger af grundlovens § 42, stk. 4, jf. tillige grundlovens § 20, stk. 2, og gælder ikke for folkeafstemninger efter grundlovens § 88. I stedet foreslås bestemmelsen i grundlovens § 88, hvorefter folkeafstemning skal afholdes inden for et halvt år efter forslagets endelige vedtagelse i Folketinget, af ordensmæssige grunde indarbejdet i folketingsvalgloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Reglerne i folketingsvalglovens kapitel 12 om folkeafstemninger er, med de ændringer, der følger af, at der er tale om en folkeafstemning og ikke et folketingsvalg, i det væsentlige i overensstemmelse med folketingsvalglovens almindelige regler om folketingsvalg. Det gælder bl.a. folketingsvalglovens bestemmelser om valgret, valglistor, valgkort, bekendtgørelse af dag og tid m.v. for afstemningen, valgbestyrelse, valgstyrelse og tilfornordnede vælgere, afstemningen på valgdagen, brevstemmeafgivning, stemmeoptælling og indberetningen af afstemningsresultater til velfærdsministeren.

De ændringer, der følger af, at der er tale om folkeafstemning og ikke et folketingsvalg, knytter sig bl.a. til, at der ved en folkeafstemning stemmes »Ja« eller »Nej« til det forslag, der stemmes om. Der er således særlige regler i folketingsvalglovens §§ 98-100 om stemmesedlers udformning, udfyldelse og ugyldighed ved folkeafstemninger. Endvidere er der ved folkeafstemninger ligesom ved kommunale og regionale valg adgang til at brevstemme på folkeregistrene tre måneder før afstemningsdagen, jf. folketingsvalglovens § 100, stk. 4. Desuden har Folketinget ikke som ved folketingsvalg beføjelse til at godkende folkeafstemningen, idet der alene er adgang til at klage til Folketinget over folkeafstemningen, jf. folketingsvalglovens § 103. Folketingsvalglovens særlige regler for folkeafstemninger, der ikke afholdes i alle dele af riget, får ikke relevans ved en folkeafstemning om en ændring af grundloven.

Lovforslaget indebærer hermed i overensstemmelse med reglerne i den færøske henholdsvis grønlandske valglov, jf. ovenfor i afsnit 2, at der for folkeafstemninger om grundlovsændringer i alle dele af riget i det væsentlige vil gælde samme regler med de ændringer, der følger af de forskellige regler for folketingsvalg i de forskellige dele af riget.

Lovforslaget indebærer i øvrigt, at der – med de afvigelser, der følger af de forskellige regler for folketingsvalg i de forskellige dele af riget, jf. afsnit 2 ovenfor – i det væsentlige vil gælde samme regler for folkeafstemninger om grundlovsændringer i alle dele af riget.

4. Forholdet til grundloven

Efter grundlovens § 88 skal et forslag, der skal vedtages efter grundlovsændringsproceduren, efter på ny at være blevet vedtaget i uændret skikkelse af det efter valget følgende folketing, inden et halvt år efter forslagets endelige vedtagelse i Folketinget forelægges folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse ved en folkeafstemning. De nærmere regler for denne afstemning fastsættes ved lov.

Lovforslaget er i overensstemmelse med grundlovens regler for afholdelse af folkeafstemninger om grundlovsændringer. Det sikres således bl.a. med lovforslaget, at forslaget, der skal stemmes om efter grundlovsændringsproceduren, forelægges »folketingsvælgerne«, dvs. enhver, der på afstemningstidspunktet har valgret til Folketinget, og at der ved afstemningen stemmes »Ja« eller »Nej« til forslaget i dets helhed.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.